

ПРИТУРКА

КЪМЪ

ДЪРЖАВЕНЪ ВЕСТНИКЪ

ИЗЛИЗА ВСЪКИ ПРИСЪЖТСТВЕНЪ ДЕНЪ

Абонаментътъ е винаги годишенъ и е: За България 500 лева, за странство 600 лева.

Абонаментътъ започва отъ 1 априлъ и се внася въ предплатата.

Обявления, опредѣления, решения и призовки отъ съдебнитѣ учреждения, обявления за търгове отъ държавни и общински учреждения, решения на духовни сѣдилища, обявления за изгубени документи отъ частни лица и резолюциитѣ, издадени отъ окръжнитѣ сѣдилища, съ които се обявяватъ търговски фирми въ несостоятелностъ, на дума по 150 лева. — Заглавие, дата и подписъ за сжщитѣ на редъ по 10 лева.

Търговски обявления: Регистрация на фирми, за търгове и пр. за всѣки 100 думи или частъ отъ 100 думи по 400 лева.

Заглавие, дата и подписъ на редъ за сжщитѣ по 20 лева.

За табеларни публикации, като баланси и пр. на страница по 2000 лева. Тия такси сж за еднократно публикуване, за повече таксата се удвоява, утроява и т. н.

Сумитѣ се внасятъ, въ предплата, въ Българската народна банка съ вносни листове, отъ които първиятъ екземпляръ се изпраща въ Държавната печатница.

Освобождаватъ се отъ такса: Обявленията за насрочени дѣла и съобщенията на Върховния касационенъ и Административенъ сѣдъ и обявленията и призовкитѣ за директно отклонилитѣ се, обвинени по углавни дѣла отъ общъ характеръ.

Надвнесени суми, както и ржкописи, не се връщатъ.

Година XLVI

СОФИЯ, четвъртъкъ, 15 януарий 1925 година.

Брой 230

ОФИЦИАЛЕНЪ ОТДѢЛЪ

М. В. Р. Н. З.

Главно комисарство по продоволствието № 19

Заповѣдь

№ 15

§ 1. Съ заповѣдь по Министерството на вътрешнитѣ работи и народното здраве № 16 отъ 12 януарий 1925 година за мой помощникъ е назначенъ досегашния информаторъ при Главното комисарство **г. Ст. Тилковъ**, който на 12 януарий 1925 година прие длжността

Това като обявявамъ, предлагамъ на всички органи по прехраната да му указватъ съдействие въ службата, било когато действува отъ мое име или ме замѣства, когато азъ отсъствувамъ.

§ 2. На вакантната длжностъ информаторъ при Главното комисарство, на основание чл. 5 отъ закона за облекчаване на продоволствието и за намаляване на скжпотията и II постановление на Министерския съветъ отъ 12 августъ 1924 год. протоколъ 63, назначавамъ Софийския жителъ **Александъръ Морфовъ** съ двесте лева дневна заплата. Г-нъ Морфовъ е приелъ длжността на 13 януарий 1925 год.

София, 13 януарий 1925 год.

Главенъ комисаръ: **Коста Николовъ**

1—(Д 9253)—1

Окржжно

№ 1748/53

До г. г. окръжнитѣ управители и градоначалницитѣ.

Законътъ за облекчаване продоволствието и за намаляване на скжпотията е възложилъ грижата за прехраната на населенитѣ пунктове върху общинитѣ имъ. Споредъ нуждата единъ общински съветъ може да назначи комисаръ по прехраната, а

може и да натоваря съ тая служба своя иметъ или единъ отъ общинскитѣ съветници. И въ дватаъ обаче, случаи закона еднакво е задължителенъ за всички и той трѣбва да бъде изпълняванъ.

Главното комисарство има назначенне да проучва продоволствениитѣ условия и нужди изобщо за Царството и да ръководи, упжтва и контролира общинскитѣ комисарства, за да има единство въ службата имъ.

Всѣка служба безъ контролни органи, които да следатъ изпълняватъ ли се нарежданията на погорната властъ, не може да успѣва. Съгласно последната алинея на чл. 6 отъ закона за облекчаване продоволствието и за намаляване на скжпотията, Главното комисарство може да разчита на услугата на пжкон държавни служители. Но практиката показва, че тѣмъ не остава време да контролиратъ и службата на прехраната или да изпълняватъ поржчения и на Главното комисарство.

Единствена най-ефикасна помощъ въ службата по прехраната Главното комисарство е имало отъ органиитѣ на полицията, администрацията и обществената безопасностъ. Това като изтъквамъ, азъ благодаря за помощта, която тия органи сж давали до сега на Главния комисаръ и предлагамъ въ бъдаще да се има предъ видъ следното:

Окржжнитѣ управители, като отговорници за спокойствието и реда въ окръжитѣ имъ, да контролиратъ органиитѣ по прехраната относително службата имъ и какъ се изпълняватъ нарежданията на Главното комисарство. Сжщитѣ да вменяватъ въ длжностъ на околнискитѣ началници и на тѣхнитѣ подчинени да вършатъ сжщото въ своитѣ околии и райони. Да се следи особено да не се спекулира съ предметитѣ отъ първа необходимостъ, да не се укриватъ такива, да не се продаватъ развадени и фалшифицирани продукти. Върху мелницитѣ да се упражнява най-ефикасенъ контролъ — да не се взема прекомеренъ уемъ, да не се фалшифициратъ брашната, да не се задържа събраното отъ уема жито, а да се предава на общинитѣ за храна или да се продава. Контролъ трѣбва да се упражнява надъ хлѣбарницитѣ, и надъ продавачитѣ на предмети отъ

нърва необходимост — месари, бакали, зарзаватчин и др. Изобщо, нека органитъ на администрацията обърнатъ особено внимание върху контрола по службата на прехраната. За всеки случай на провинение да донасятъ направо на Главния комисаръ за по-нататъшно нареждане.

Пастроеннието, което се чувствува въ страната по въпроса на прехраната, не се дължи толкова на липсата на храна, колкото на злоупотреби, които за партизански цели, използвайки отдѣлни случаи на престъпления по прехраната, вдигатъ аларми и тревожатъ населението. Вмешателството на администрацията — като помощенъ контроленъ органъ на Главния комисаръ по прехраната, да цели — да отстрани и тѣзи единични случаи. Правителството е взело и взема мѣрки да гарантира страната съ храни до новата реколта, ако хранитѣ наше производство се укажатъ недостатъчни. Храни въ производителното население има и ако то до сега не ги е предлагало масово, то е защото чрезъ аларми поради отдѣлни случаи на спекула, верижна търговия, или други престъпления се всѣва уплаха въ народа отъ гладуване. Правителството нѣма да допусне това. За да се достигне, обаче, това, трѣбва администрацията напълно да се предаде въ услуга на прехраната като изпълнява нарежданията на Главния комисаръ и дава съдействие на мѣстнитѣ комисари по прехраната, по прилагане закона за продоволствието („Държав. вестникъ“ брой 102 отъ 1924 г.), „Закона за Санитарния надзоръ върху хранителнитѣ и питейни вещества...“ (брой 272 на „Държав. вестникъ“ отъ 1904 г.), „Правилника за надзора върху маслата за ядене...“ („Държавенъ вестникъ“ брой 153 отъ 1920 г.) както и „Правилника за надзора върху приготвянето и продажбата на тестенитѣ произведения — главно хлѣба“ („Държав. вестникъ“ брой 177 отъ 1911 г.). Наредбитѣ на Главното комисарство — главно Наредба № 2 („Държавенъ вестникъ“ брой 151 отъ 1924 г.).

София, 13 януарий 1925 год.

Министъръ на вътрешнитѣ работи
и народното здраве: **Ив. А. Русевъ**

1—(Д 9250)—1

Окръжно

№ 1749/54

Въ брой 151 на „Държавенъ вестникъ“ отъ 6 октомврий 1924 год. е обнародвана наредба № 2. Съ окръжно № 559/27, обнародвано въ „Държав. вест-

никъ“ брой 158 отъ 14 октомврий 1924 год., дадохъ уикъвания какъ да се прилага казаната наредба.

Съ съжаление констатирамъ, че тая-ми наредба не всички прилагатъ съ нужната строгостъ, каквато дневното време изисква. Спекулата се шири, верижната търговия се върши безпрепятствено, продаватъ се развалени хранителни продукти безпакано, а азъ нечувствувамъ да се проявява твърдата ръка на комисаритѣ за ограничението на тия престъпления. А обществото негодува именно за това бездействие на органитѣ по прехраната.

Въ Главното комисарство идватъ отъ всѣкъде оплаквания, но азъ нѣмамъ възможностъ непосредствено да провѣрявамъ основателността на оплакванията и какъ се изпълняватъ наредбитѣ ми. Монитѣ органи по тая служба сѣ комисаритѣ по прехраната и общинскитѣ кметове.

Предъ видъ на това, предлагамъ на комисаритѣ и кметовитѣ до 20 януарий т. г. да доведатъ въ Главното комисарство списъкъ на лицата, на които сѣ съставени актове и глобени или предадени на съдъ възъ основа на наредба № 2, съ означение и на извършеното престъпление. Въ бѣдаче да ми се донася за всѣко глобяване или предаване въ съдъ за нарушение както на закона така и наредба № 2 или друго мое нареждане. Предупреждавамъ всички, че ако ми се донесе по околнѣ пътица за извършено престъпление и се укаже, че това е било известно на длъжностно лице по прехраната, но последното не си е изпълнило дълга, ще считамъ, че въ случая има укриване на престъпление и виновнитѣ ще предавамъ на съдъ по чл. 15 отъ закона за облекчаване на продоволствието и за намаляване на скъпотията.

София, 13 януарий 1925 год.

Главенъ комисаръ: **Коста Николовъ**

1—(Д 9251)—1

Поправка. — Въ притурка 17 къмъ брой 225 на „Държавенъ вестникъ“ отъ 9 януарий 1925 год. въ окръжно 1640/49 на Главното комисарство е допусната грѣшка, като въ втората му колона последния редъ погрѣшно е напечатано „закона за гражданскитѣ общини“ вмѣсто „закона за градскитѣ общини“.

1—(Д 9252)—1

Отъ гл. комисарство